

پیامدهای کووید ۱۹ بر نوزادی

سهیلا باقریان^۱، ساجده کوهی^۲، دکتر مهدی اجری^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.

Email: s.bagherian313@gmail.com

^۲ دانشجوی کارشناسی مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.

^۳ استادیار، عضو هیئت علمی، گروه پرستاری مراقبت های ویژه و اتاق عمل، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران.

زمینه و هدف: ویژگی‌های ویروس کرونای جدید، سبب انتشار سریع آن و درگیر نمودن افراد حساس از دسامبر ۲۰۱۹ شد. این ویروس از گروه کروناویروس‌ها است و ویژگی‌های ژنتیک آن با کروناویروس‌های عامل SARS و MERS متفاوت است. نوزادان نیز با توجه به اینکه سیستم ایمنی نابالغی دارند، می‌توانند توسط COVID-19 آلوده شوند. از آن‌جا که خصوصیات بیولوژیکی COVID-19 نیاز به بررسی بیشتر دارد، انتقال عمودی عفونت از مادر به نوزاد نامشخص است و به همین جهت و همچنین به علت ناکافی بودن شواهد لازم برای پیشگیری و کنترل عفونت در نوزادان، مطالعه حاضر با هدف بررسی پیامدهای کووید ۱۹ بر نوزادان انجام شد.

روش کار: این مطالعه از نوع مروری سیستماتیک است و جستجوی مقالات آن با موضوع تأثیر کروناویروس جدید بر نوزادان، از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ در پایگاه‌های اطلاعاتی مختلف از جمله Pubmed، Ovid، Magiran، Google Scholar و Scopus، با کلیدواژه‌های کووید ۱۹ و نوزادان انجام گرفت. در نهایت نزدیک به ۴۰ مقاله به دست آمد.

یافته‌ها: تاکنون موارد ابتلا و مرگ و میر در نوزادان نادر و خفیف بوده است. مطالعات محدود، مدرکی مبنی بر انتقال عمودی COVID-19 در اواخر سه‌ماهه بارداری نشان نداده‌اند. این تصور وجود دارد که نوزادان گزارش شده مبتلا، از طریق جفت آلوده نشده‌اند و احتمالاً در حین زایمان و یا پس از آن این انتقال از افراد یا وسایل آلوده صورت گرفته است. بنابراین، در مجموع امکان انتقال عمودی به طور قطع مشخص نیست. علائم بالینی در نوزادان مبتلا به کووید ۱۹ اختصاصی نیست، لذا لازم است در بیماران مشکوک، علائم حیاتی، علائم تنفسی و علائم گوارشی به دقت پایش شود. ناپایداری در دمای بدن به صورت تب یا هیپوترمی، هر دو ممکن است، ولی در نوزادان مبتلا اکثراً تب وجود دارد. علائم تنفسی و قلبی-عروقی شامل تاکی‌پنه، ناله، پرش پره‌های بینی، رتراکسیون، آپنه، سرفه، تاکی‌کاردی و سایر علائم شامل بی‌میلی به شیر خوردن، خواب‌آلودگی، استفراغ، اسهال، اتساع و درد شکم می‌باشد. عموماً علائم بالینی و آزمایشگاهی در نوزادان مبتلا به کووید ۱۹ متغیر است که برای تشخیص نیاز به انجام تست RT-PCR است. نتیجه آزمایش PCR در اکثر نوزادان در نوبت اول، حتی با وجود مثبت بودن نمونه ارسالی از ترشحات واژینال مادر و مایع آمنیوتیک، منفی گزارش شده است که بر اساس این شواهد، در مطالعات اخیر، انتقال در دوران جنینی منتفی است. اکثراً در نوزادان، در آزمایش خون اولیه، CRP منفی است، لکوسیت‌ها به صورت نرمال یا کاهش‌یافته است، لنفوپنی و ترومبوسیتوپنی خفیف وجود دارد، همچنین آنزیم‌های کراتین کیناز، آلکالین فسفاتاز، SGPT، SGOT و LDH افزایش نشان می‌دهند. علائم درگیری ریه در گرافی قفسه سینه، سونوگرافی و یا سی تی اسکن ریه به صورت پنومونی دیده می‌شود.

نتیجه‌گیری: بر طبق مطالعات انجام گرفته، تظاهرات بالینی و آزمایشگاهی و رادیوگرافی در نوزادان مبتلا با بالغین متفاوت بوده و تاکنون موارد ابتلا و مرگ و میر نوزادان نادر بوده است و همچنین علائم بالینی در نوزادان مبتلا اختصاصی نیست. انتقال عمودی از مادر به جنین و نوزاد نیز نامشخص است. بنابراین نوزادان مشکوک باید حداقل ۱۴ روز جدا شده و در بخش ایزوله بستری شوند. در این دوره، تغذیه مستقیم با شیر مادر توصیه نمی‌شود.

واژه‌های کلیدی: نوزاد، کووید ۱۹، مطالعه مروری